

יד ושם
רשות הזיכרון לשואה ולגבורה

מנהל חברה ונוער

היום השני
60 שנה למדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
המשרד לענייני נמלים | משרד החינוך

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של ניצולי השואה חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציון 60 שנה למדינת ישראל. אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: <u>ג'ורג'אן</u>	שם פרטי: <u>ג'ג</u>
---------------------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובמהלכה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס - גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני/בזמן המלחמה:		בלועזית		שם נעורים:	
		Glück			
שם פרטי לפני/בזמן המלחמה:		בלועזית		תאריך לידה:	מין:
		BERNARD		---	ז
מקום לידה (ישוב, מחוז):		בלועזית		ארץ לידה:	
		DARMSTADT		גרמניה	
שם פרטי של האב:		שם פרטי ושם נעורים של האם:			
WILLY (VILMOS)		BETTY KÖNIGSHÖFER			
שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:			
מקום מגורים לפני המלחמה (ישוב, מחוז):		בלועזית		מקום המגורים:	
~~BEAUBHEIM~~		GERMANY		HESSEN	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:			
מקום מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		מקום מגורים:			
גרמניה - הונג'ריה		גרמניה - הונג'ריה			
האם היית בנסאות? אילו?		מקום מגורים:			
		גרמניה			
האם היית במחנות? אילו?		תאריך השחרור:			
		1944			
האם שהית במחנה עקורים? איזה?		לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?			
		גרמניה			
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שם האנייה:		שנת העלייה:	
		גרמניה		1949	

שלום רב.

מצורף קיצור קורות חיי בזמן השואה. אני מצרף גם ספר שכתבתי לפני תשע שנים, כשיצאתי לגמלאות. כדאי לכם להביט בו כי הספר נכתב לפי זכרוננו של ילד קטן שעבר טראומה, ולכן זכרוננו מופלג אבל אלול להיות לא מדויק מבחינת תאריכים. בתוך הספר יש תצלומים של תעודות שונות שנמצאות ברשותי. העדפתי לכתוב במחשב כדי להקל על הקריאה.

בכבוד תמיד לרשותכם.

דב גלאון

גא ספר/י על קורותיך לפני המלחמה
(נקודות להתייחסות: משפחה, סביבה, ילדות, לימודים, עבודה, חברות בארון)

משפחת אמי מקורה מ **FÜRTH** בבווריה המצבה הקדומה ביותר בבית העלמין בעיר עם שם משפחתה הוא ממאה הארבע עשרי.
אמי התחתנה עם אבי ב 1922. אבי שהיה ממוצא אוסטרו-הונגרי בא ממשפחת יינים כשרים החליט לבנות את עתידו ב **FÜRTH** ונהיה שותף עם סבי בליצור גבינה כשרה. עם עליית היטלר לשלטון ב 1933 עצרו הנאצים את סבי כבן ערובה, ודרשו 100,000 מרק כפיצוי עלות מערכת הבחירות של היטלר. לאחר תשלום הקנס שוחרר סבי מהכלא.
בהחלטה משפחתית הוחלט לעזוב את "בווריה האנטישמית" ולעבור למדינת **HESSEN** לעיירה בשם **BENSHEIM** שבה הייתה קהילה יהודית משגשגת. פה הקימו מחדש את בית החרושת לגבינה וגם עסקי היין של אבי. אני כבר נולדתי בעיר הקרובה **DARMSTADT** ב 1935 שבה היה בית חולים יהודי. השנים הראשונות עברו בשקט ובשגשוג כלכלי. לקראת סוף 1936 הוחלט פעם נוספת לעזוב הפעם את גרמניה, עד עבור הזעם! הוחלט להעביר את העסקים כולל צוות גדול של עובדים לא יהודיים שעבדו במשפחה שנים רבות, לעיירת נופש בצ'כיה בשם **MARIENBAD** שבה הייתה לנו דירת נופש, גם כאן הייתה קהילה יהודית, דבר היה מאוד חשוב כי משפחתנו הייתה דתית. ב 1938 השיגו אותנו הנאצים גם כאן, סבא וסבתא נכלאו בבית הכלא בפראג כי הם היו נתינים גרמניים. ואילו אבא אמא אחי הבוגר ואני גורשנו להונגריה. לפי החוק הגרמני הנתינות היא לפי האבא, הגענו עד גבול הונגריה בעיירה סלובקית בשם פישטאין. ההונגרים סרבו להכניס אותנו למדינה, כי לפי החוק ההונגרי האזרחות היא לפי מקום הולדתך. אנחנו שהינו בשטח הפקר בלי אפשרות לזוז. רק פה אבא שחרר את הצוות עובדים המסור שלנו. הגענו הנה עם שתי משאיות גדולות ושלוש מכוניות פרטיות, שתי מכוניות פרטיות אבי נתן כמתנה לצוות. [לא היה אף נהג במשפחה כולם היו שכירים]. את המשאיות עמוסות במכוונות של הבית חרושת, וכל רכושינו והריהוט שלנו לא ראינו אף פעם יותר.
אבא עבר כל יום את הגבול וספק לנו אוכל כשר. וגם הצליח לשחד פקידי גבול שנתנו לנו להיכנס להונגריה. בחוסר כל הגענו לבודפשט, פה נעזרנו בחברים ומשפחה להסתדר בדירת ארבע חדרים. אני נשלחתי לנן ילדים בה למזוני חיש מהר הונגריה. אבא אבד בפקידות בקהילה היהודית.
נ.ב. אבי נסע גם לפראג ובכספו האחרון הצליח לשחרר את סבא וסבתא מהכלא ולהעביר אותם לאנגליה.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה (נקודות להתייחסות: מעצר ונירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה, פעילות ותפקידים ביוזראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלחך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אזווקואציה למרכז ברה"ם).

עד 1942 חיינו היו די בטוחים. אבל אז לקחו את אחי ואת אבא למחנה עבודה, בעיקר לחפירת ביצורים עבור הצבא ההונגרי בחזית המזרח. ב-1943 הייתה חובת ענידה של תלאי הצהוב. מאוחר יותר ניתנה הוראה ליהודים לעבור לבתים יהודיים. הבית שלנו הוכרז כבית יהודי. כלומר בכל חדר התגוררה משפחה שלמה. וכך הדירה שלנו התחלקה בין שלוש משפחות.

בינתיים המתנו לקבל ויזות לארץ ישראל, את הבקשות הגשנו מיד עם הגעתנו להונגריה. השוויצרים שהיו הנציגים של בריטניה בהונגריה הנפיקו ניירות חסות שוויצריים. למחכים לאישורי עליה. בסוף 1943 קיבלנו מקום בבית חסות שוויצרי. מאבי ואחי לא שמענו כבר הרבה זמן, בסוף 1944 הצליח אבי לברוח ולהתחבר אלינו. לדאבונינו ב שלישי לדצמבר הוציאו אותנו מבתי החסות בטענה שכל הניירות מזויפים. ערכו לנו "סלקציה" בפארק בשכונה. אמי ואני הופרדנו מאבי. הצעידו אותנו לתחנת רכבת שבה המתינה רכבת בהמות, הגברים כולל אבא הועלו לרכבת, ולנו הודיעו שעוד מעט תגיע רכבת נוספת. היא בוששה להגיע והתברר שהרכבת הראשונה לא יכלה להמשיך כי הפסים הופצצו כל נוסעי הרכבת הוצעו בשלג עמוק לכוון אוסטריה, אף אחד מהיהודים לא שרד את צעדת המוות.

את אמי ואותי הכניסו לגטו שכבר היה מלא. אחרי ימים ספורים הגיע נציג שגרירות השוויצרי וחיפש שורדים מהסלקציה, הוא הבריח אונו מהגטו והחזיר אותנו לבית השוויצרי שבו ההינו קודם.פה שוחררנו על ידי הצבא האדום בינואר 1945.

נא ספר/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ ישראל
(נקודות להתייחסות: בריתה, העפלה/עלייה)

בתום המלחמה חיפשו אותנו בני משפחה ברחבי העולם. ומיד הוצפנו בחבילות מזון וגם כסף. לדאבוני גילו אצלי מיד עם השחרור שחפת עצמות, ואושפזתי בבית החלמה לשחפנים. אבל מה שהציל אותי היה האוכל הטוב מהחבילות. אחי חזר שבר כלי ממאוטהאוזן גם הוא אושפז עם שחפת ויאות מצבו היה הרבה יותר גרוע ממני. בעזרת המשפחה יצאנו ב 1946 לשוויצריה. אחי אושפז במשך שנתיים, לשמחתי אני לא הייתי זקוק לאשפוז. אמי ואני המשכנו לאנגליה לסבא וסבתא וקרובים נוספים שמצאו בה מקלט בזמן המלחמה. באנגליה שהיתי שלוש שנים עד 1949 לא הייתי מציין את התקופה האנגלית שלי כהצלחה. מגיל צעיר מאוד דיברו אצלנו בבית על ארץ ישראל, והכמיהה לעליה ומלחמתי נגד רוב השפחה לתת לי לעלות עם עליית הנוער הצליחה בסוף. בהתחלה הייתי במקווה ישראל ויותר מאוחר בקבוצת יבנה.

